

foreliggende Forslag? Er den i Overensstemmelse med vor, faar han vor Støtte, ligegyldigt i hvilket Parti han ellers hører hjemme.

Det ærede Medlem har tidligere udtalt, at Meningerne skulde bøje sig mod hinanden, og det er derfor efter min Mening ganske utænkeligt, at den Stilling, det ærede Medlem har indtaget, skulde være den sidste og afgørende, saa at det skulde være hans uforanderlige Ord. Sagen kommer jo for igen efter Valget, og den vil blive ved at trænge paa stærkere og stærkere, fordi den maa finde sin Løsning, og derfor maa de, som nu er komne hverandre saa nær som aldrig før om denne Sag, ikke afskære Muligheden for en yderligere Forhandling, og dette ville vi under ingen Omstændigheder gøre.

Der er fra forskellig Side fremsat Frygt for, at de Krav, der ville komme, ville blive stadig voksende. Man har i saa Henseende henvist til Militærteknikkens Udvikling. Jeg vil sige, at med saa overordentlig stor Fart gaar det nu alligevel ikke. Vi maa erindre, at vi f. Eks. i 22 Aar havde det samme Gevær, — fra 1867 til 1889, — den samme Bevæbning for Fodfolket. Vi havde fra 1876 til 1903 den samme Bevæbning for Feltartilleriet. Det er altsaa ikke noget, der saadan sker fra Aar til andet, at man indfører ny Bevæbning. Vi høre, at man ved at indføre en anden Ammunition til vore Geværer vil kunne opnaa en saadan Forbedring, at vi ikke behøve at skride til Anskaffelse af nye Geværer.

Den højtærede Minister henvendte forleden nogle Bemærkninger til mig, og blandt disse var der nogle, jeg gerne vilde dvæle et Øjeblik ved. Han sagde bl. a., at ved de Reduktioner, som her ere foretagne, har man ladet de sagkyndige i de militære Ministerier faa Indfyldelse paa, hvor Reduktionen kunde ske. Det er jeg selvfølgelig meget taknemmelig for, og det anser jeg selvfølgelig ogsaa for det eneste rette. Den højtærede Minister udtalte tillige, at han gik ud fra, at naar der blev Tale om at sælge gammelt Materiel, kunde de derved indvundne Beløb anvendes til Anskaffelse af nyt, og det anser jeg ogsaa for rigtigt. Men den højtærede Minister har dog i det hele taget udtalt, at allerede ved de Overvejelser, som gik forud for Forelæggelsen af disse Forslag, var der iagttaget stor Økonomi, og at Besparelserne i det hele taget vilde medføre Ufuldkommenheder og Mangler, og af disse Aarsager kan jeg ikke tiltræde de Æn-

dringsforslag, som ere foreslaaede af Flertallet og tiltraadt af Ministeren, men maa stille mig paa Ministeriets oprindelige Grundlag.

Om mine Ændringsforslag skal jeg ikke sige meget. Den højtærede Minister udtalte sig noget mod Forslaget om at indføre en Overkommando. Det er jo et Spørgsmaal, som ogsaa har været Genstand for Overvejelse indenfor Flertallet. Det ærede Medlem fra Ringkøbing udtalte sig derom og henstillede, at man kunde overlade det til Afgørelse ved kgl. Anordning. Det er for mig ikke det afgørende, om det fastsættes ved Lov eller ved kgl. Anordning, men det afgørende for mig er, at der allerede i Fredstid faktisk tilvejebringes en Overkommando, som er fortløbig med og har Kendskab til alle de Myndigheder, med hvilke Hæren skal rykke ud i Krig. Det kan efter min Mening ikke være nogen berettiget Indvending, at vi kunne risikere, at Danmark vil blive delt i to Dele, Hæren paa Sjælland og Hæren Vest for Store Bælt. Thi om det virkelig bliver Tilfældet, vilde heller ikke Ministeriet under saadanne Forhold være i Stand til at holde sammen paa dem, men hver maatte have sin Overkommando og Overledelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forfremmelsesraad skal jeg sige, at naar det gælder de lavere Grader, kunde man have Forfremmelsesraad sammensat for de forskellige Dele af Hæren, og naar man kommer til de højere Grader, er i Virkeligheden indenfor en saa lille Hær som vor det personlige Kendskab saa udstrakt, at vi alle vide Besked om, hvem der fortrinsvis egner sig og hvem ikke. Fordi Hæren er større end Flaaden, er der ikke nogen Anledning til at modsætte sig Anvendelse af Forfremmelsesraad.

Da imidlertid Forsvarssagens Behandling ved denne Lejlighed jo væsentligst er en Forhandling om Principper, og da vi ikke komme ind paa en Behandling af Enkeltheder, vil jeg, naar vi nærme os Afslutningen af Forhandlingen, og forinden Afstemningen finder Sted, tage mine Ændringsforslag tilbage med Undtagelse af Ændringsforslag under Nr. 4 til § 4 til Forslag til Lov om Befæstningsanlæg. Dette Ændringsforslag kan jeg ikke tage tilbage. Det Ændringsforslag gaar ud paa, at man ikke i Forslaget skal specificere, hvilke Anlæg af den nuværende Landbefæstning der skal forsvinde, naar den fremskudte Linie er færdig. Saa længe